

Quins judicis!

À

No fa pas gaires dies, Francesc Foguet i Boreu, en un dels seus articles a "El Temps", considerava que davant el fet que gent d'ideologies diverses coincideixin a definir certes actuacions polítiques en termes teatrals, això té sentit i validesa. Ja que «un bon grapat d'episodis polítics i judicials que hem patit aquests darrers anys té, certament, molt d'espectacle ranci i tediós. Fa pensar en temps foscos d'etapes inquisitorials i totalitàrie». Efectivament; i per centrar-nos en un cas concret, tal com segueix dient Foguet, «El "judici contra el procés" -un dels actes de violència d'Estat més escandalosos de l'Europa actual-resulta molt pitjor que qualsevol farsa, sainet o vodevil dels més dolents».

Es tracta d'un cas que es pot posar perfectament al costat dels grans crims polítics perpetrats pel poder establert i encoberts de manera cínica i barroera amb l'excusa de la religió, una certa "unidad" o pràctiques supersticioses que acaben amb la condemna i execució de l'innocent, tal com prescriu el pervers, inqualificable i primitiu costum del boc expiatori. Encara perviuen en la memòria col·lectiva alguns dels casos més evidents i paradigmàtics: Sòcrates, Jesús de Natzaret, Joana d'Arc...

Sempre hi ha hagut creadors artístics que s'han sentit cridats a desemascarar les trampes d'aquest joc pervers mitjançant formes i gèneres diversos. Com a mostra em permeto recordar la sàtira ferotge a què Paul Claudel sotmet el judici a la santa francesa en el seu oratori dramàtic "Joana d'Arc a la foguera" -estrenat a Basilea el 1938-, amb música d'Arthur Honegger, on l'escena en qüestió porta per títol "Joana lliurada a les bèsties", ja que el president del tribunal és el Porc i els altres membres el Tigre, la Guineu i la Serp, i els assessors l'Ovella i l'Ase.

Si mai algun altre artista vol i pot arrencar totes les disfresses de l'actual judici contra el procés ja caldrà que esforci la imaginació a partir d'aquí, perquè un recurs com el de Claudel, que en el seu lloc està molt bé, aquí encara quedaria curt i benvolent.

Il·lustració: Erques Torres.